

குருடர்கள் கண்ட

யானை

இந்திய நாட்டுப்புற கதை

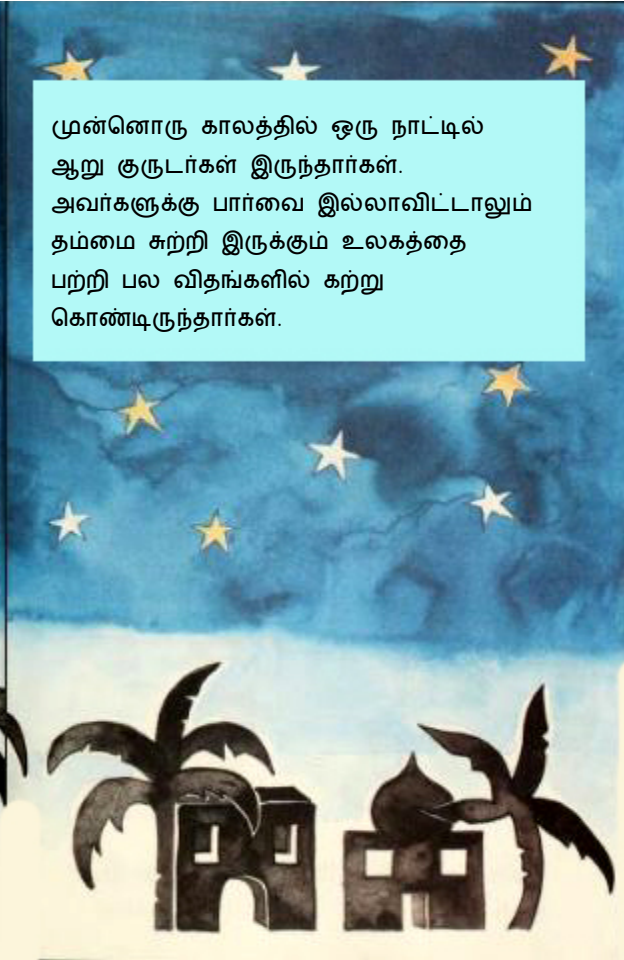
குருடர்கள் கண்ட யானை

இந்திய நாட்டுப்புற கதை

முன்னொரு காலத்தில் ஒரு நாட்டில்
ஆறு குருடர்கள் இருந்தார்கள்.
அவர்களுக்கு பார்வை இல்லாவிட்டாலும்
தம்மை சுற்றி இருக்கும் உலகத்தை
பற்றி பல விதங்களில் கற்று
கொண்டிருந்தார்கள்.

புல்லாங்குழல் இசையை காதுகளால் கேட்டார்கள்.

பட்டுத் துணியை தொட்டுத்
தெரிந்துகொண்டார்கள்.

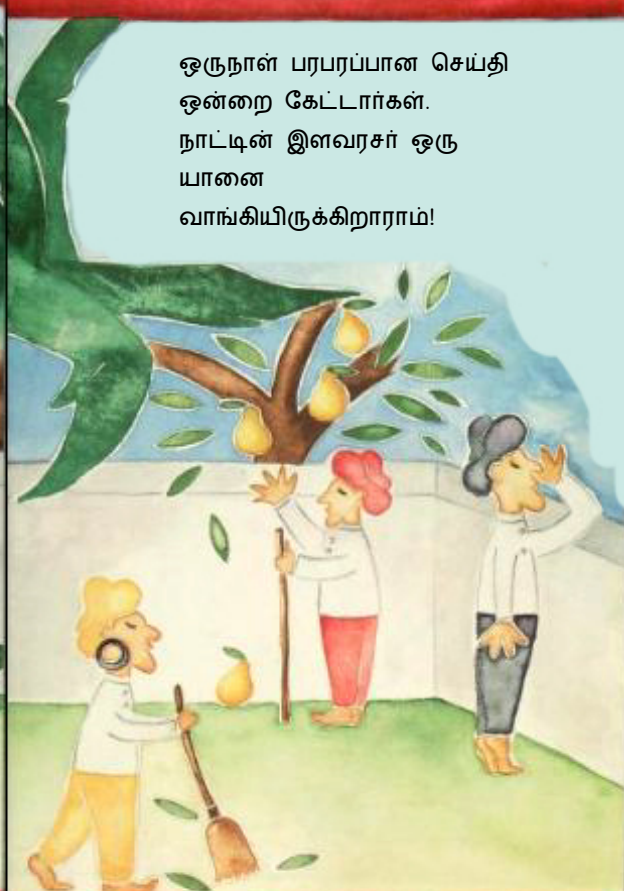
சுவையான உணவு
சமைக்கப்படுவதை வாசனையால்
அறிந்து கொண்டார்கள்.

அவர்கள் அனைவரும்
ஒற்றுமையாக மகிழ்ச்சியாக தங்கள்
வீட்டில் வாழ்ந்துவந்தார்கள்

ஒருநாள் பரபரப்பான செய்தி
ஒன்றை கேட்டார்கள்.
நாட்டின் இளவரசர் ஒரு
யானை
வாங்கியிருக்கிறாராம்!

யானை பற்றி நிறைய
கேள்விப்பட்டிருந்தாலும் நேரில்
சந்தித்ததில்லை. யானை எப்படி
இருக்கும் என்று அவர்களுக்கு
தெரியாது.

“நாம் அரண்மனைக்குப் போய்
யானை என்றால் எப்படி இருக்கும்
என்று பார்த்து வருவோம்.” என்றார்
ஒரு குருடர்.

அரண்மனைக்குப் புறப்பட்டார்கள்.வெகு
தூரம் நடந்தார்கள். சரியான வெய்யில்!
தொண்டை வறண்டுபோனது. . .

ஆனாலும் அவர்கள் நிற்கவில்லை.
யானையைத் தொட்டு பார்க்கும்
ஆசை இழுத்துச் சென்றது.

ஒருவழியாக அரண்மனையை
வந்ததடைந்தார்கள். வாயிற் காவலர்
அவர்களை நிறுத்தி விசாரித்தார்.
யானையை தொட்டுப் பார்க்க
வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து
கொண்டார்.

“தாராளமாக தொட்டுப்பார்க்கலாம்.
இளவரசர் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்”
என்றார் காவலர்.

காவலர் அந்த ஆறு பேரையும்
தோட்டத்தில் கட்டியிருந்த
யானையிடம் கூட்டிப்போனார்

முதல் குருடர் யானையின் உடம்பைத்
தொட்டார்.

"விசாலமாக, வலிமையாக ஒரு கல் சுவரைப்
போல இருக்கிறது யானை." என்று முடிவு
செய்தார்.

இரண்டாம் குருடர் யானையின் துதிக்கையை
தொட்டார். "யானை பாம்பைப் போல
இருக்கிறது!" என்று முடிவு செய்தார்.

மூன்றாம் குருடர் யானையின்
தந்தத்தை தொட்டார். "யானை ஈட்டி
போல கூர்மையாக இருக்கிறது!" என்று
முடிவு செய்தார்.

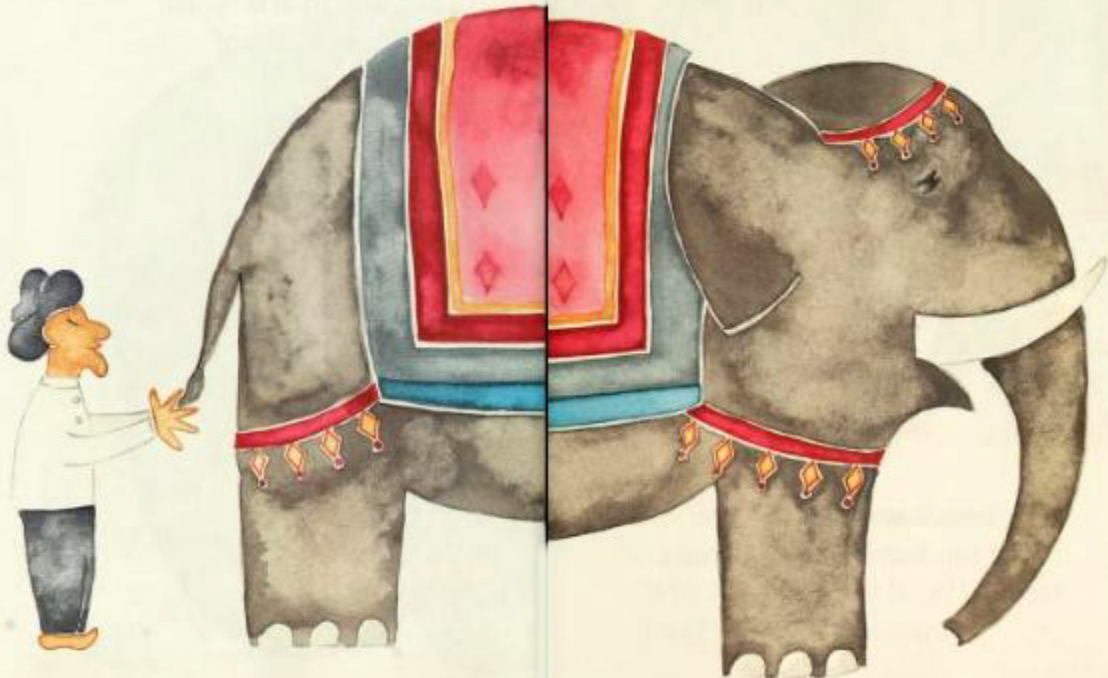
நாலாவது குருடர் யானையின் காலைத் தொட்டுப் பார்த்தார். "யானை மரம் போல கெட்டியாக இருக்கிறது!" என்று முடிவு செய்தார்.

ஐந்தாவது குருடர் யானையின் காதைப் பிடித்தார். யானை மிகவும் பெரியதாக இருந்த காதை ஆட்டியது. அந்தக் குருடர் சிரித்துக்கொண்டே "யானை விசிறியைப் போல இருக்கிறது!" என்று முடிவு செய்தார்.

ஆறாவது குருடர் யானையின் நீளமான
ஒல்லியான வாலைத் தொட்டார். "யானை
கயிறு போல இருக்கிறது!" என்று முடிவு
செய்தார்

நடுப்பகல் ஆகிவிட்டது. வெய்யில்
கொளுத்திக் கொண்டிருந்தது.

காவலர் அவர்களை ஒரு மரத்தடி நிழலுக்கு
கூட்டிச்சென்றார். "இங்கே ஓய்வெடுங்கள்.
நான் போய் குடிக்க தண்ணீர் எடுத்து
வருகிறேன்." என்று சொல்லிவிட்டு
சென்றார்.

குருடர்கள் யானை பற்றி பேச
ஆரம்பித்தார்கள்

"யானை ஒரு கல் சுவரைப் போல இருக்கும்
என்று யாருமே சொல்லவில்லையே" என்றார்
முதல் குருடர். " கல்சுவரைப் போலவா?
இல்லை. யானை பாம்பு போல இருந்தது."
என்றார் இரண்டாம் குருடர்

மூன்றாம் குருடர் " யானை ஈட்டி போல
கூர்மையாக அல்லவா இருந்தது." என்று
மறுத்தார்.
"இல்லவே இல்லை. யானை மரம் போல
கெட்டியாக இருந்தது." என்றார் நாலாவது குருடர்

"சுவராம், பாம்பாம், ஈட்டியாம், மரமாம்!
உளராதீர்கள். யானை ஒரு பெரிய
விசிறியைப் போல இருந்தது." என்றார்
ஐந்தாவது குருடர்

இல்லவே இல்லை. யானை கயிறு
போல நீளமாக இருந்தது." என்று
கத்தினார் ஆறாவது குருடர்.

தோட்டம் ஆக்ரோஷமான
சத்தத்தால் அதிர்ந்தது.

யானையைப் பற்றி ஆறு குருடர்கள்
போட்ட சண்டையின் சத்தம் தான்
அது.

"சுவர்!" "பாம்பு!"
"ஈட்டி!" "மரம்!"
"விசிறி!" "கயிறு!"

சத்தம் கேட்டு தூங்கிக்
கொண்டிருந்த
இளவரசர் எழுந்தார்.
"யாரது? என்ன
சத்தம்?!" என்றார்.

“மன்னிக்க வேண்டும். நாங்கள்
அனைவரும் யானையைத் தொட்டுக்
பார்த்தோம்.
ஆனால் அது எப்படி இருக்கிறது
என்பதில் ஆறுபேரும் ஆறுவிதமாய்
சொல்கிறோம்” என்றார் முதல்
குருடர்.

இளவரசர் அமைதியாக சொன்னார்.

“யானை ஒரு மிகப் பெரிய விலங்கு.

அதன் உடல் கல் சுவரைப் போலிருக்கும்.

அதன் துதிக்கை பாம்பைப் போலிருக்கும்.

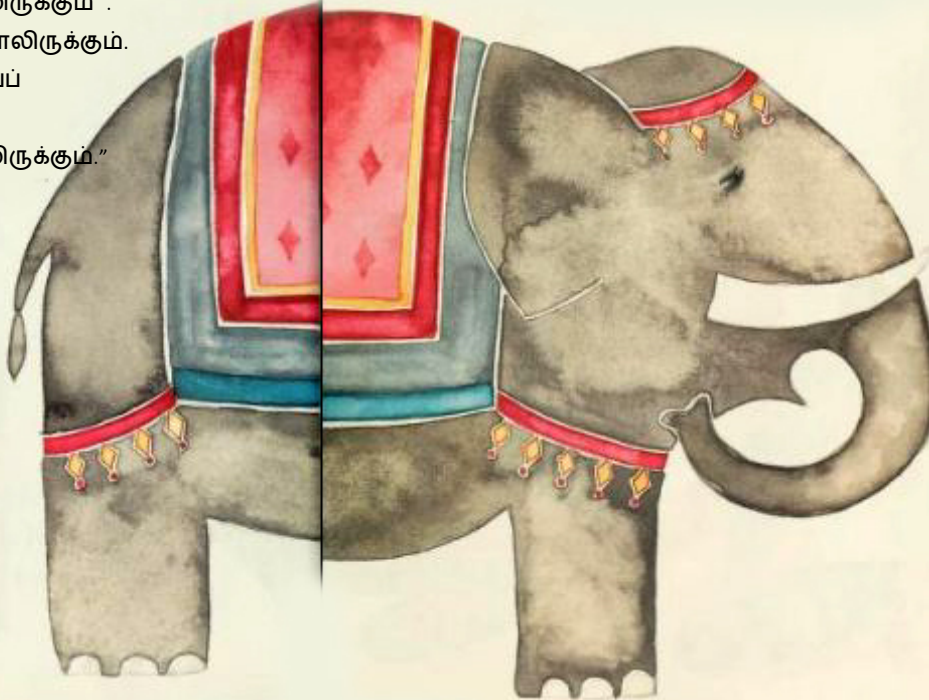
அதன் தந்தம் ஈட்டி போலிருக்கும் .

அதன் கால்கள் மரம் போலிருக்கும்.

அதன் காதுகள் விசிறியைப்

போலிருக்கும்.

அதன் வால் கயிறு போலிருக்கும்.”

"நீங்கள் அனைவர் சொன்னதும்
சரி தான். ஆனாலும் நீங்கள்
அனைவரும் யானையின் ஒரு
பகுதியை மட்டும் தொட்டுப்
பார்த்து தவறான முடிவுக்கு
வந்தீர்கள்."

"அனைத்துப் பகுதிகளும்
சேர்ந்ததுதான் யானை என்பதை
புரிந்து கொள்ளுங்கள்."

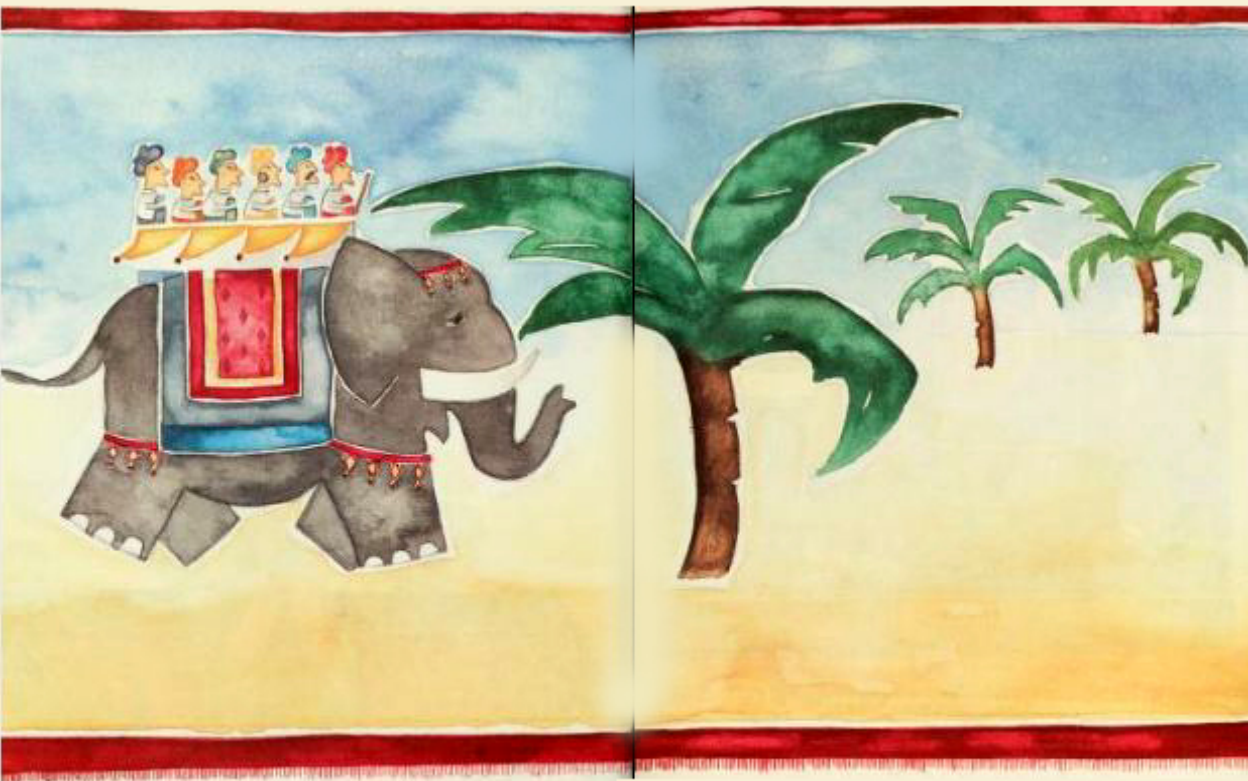

குருடர்கள் இளவரசர் சொன்னதை
யோசித்துப் பார்த்தார்கள். அது தான்
உண்மை என்று உணர்ந்தார்கள்.

" யானையைப் பற்றி இன்னொரு
விஷயம் சொல்கிறேன்.
அதன் மேல் உட்கார்ந்து சவாரி
செய்யலாம். உங்கள் வீட்டுக்கு யானை
மேல் அமர்ந்து செல்லுங்கள்." என்றார்
இளவரசர்.

அப்படித் தான் வீடு திரும்பினார்கள்!

முற்றும்

யானை பற்றிய விஷயங்களில் சவாரி தான்
உச்சம் என்பதை அவர்கள் அனைவரும்
ஒத்துக்கொண்டார்கள்!